

Î N C H E I E R E

30 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Dumitru Mardari
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Oleg Pruteanu, reprezentat de avocatul Ala Raevschi,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Oleg Pruteanu împotriva Asociației Obștești „Asociația Reporteri de Investigație și Securitate Editorială din Moldova” privind apărarea onoarei și demnității, încasarea pagubei morale,

împotriva deciziei din 11 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 17 noiembrie 2015 Oleg Pruteanu s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva AO „Asociația Reporteri de Investigație și Securitate Editorială din Moldova” privind apărarea onoarei și demnității, încasarea pagubei morale.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la 12 octombrie 2015 pe portalul web www.rise.md a fost publicată investigația jurnalistică „INTERLOPI: DOCUMENTE SECRETE/VIDEO. Șpagă pentru droguri” (<https://www.rise.md/articol/documente-secrete-video-spaga-pentru-droguri-2/>), semnată de Mihai Munteanu și Iurie Sanduța, în care autorii au prezentat fapte vădit false ce se referă la el, descriind evenimente ce nu corespund adevărului, făcând referință la documente dubioase și neprezentând probe care să dovedească cele relatate. Totodată pîrîtul nu a depus nici un efort să-l contacteze pentru a-și exercita dreptul la replică referitor la acuzațiile aduse prin intermediul mass-media.

Documentul la care face referire pîrîtul în articol nu este o probă care să demonstreze cele descrise, la o examinare exterioară se constată falsuri vădite. Astfel, scrisoarea respectivă este semnată și expediată la 16 iulie 2015 cu nr.2/1/5021, iar la pag. 2 era indicat că au fost anexate 2 discuri cu nr. 1395 și 1396 ambele ascultate la data de 21 iulie 2015, astfel fiind evident falsul scrisorii, prezentate de către pârât ca un document oficial, fiind dovadă de o investigație formală.

Indică că, acest document nu este un act procedural sau probă care să constate vinovăția sa în faptele invocate, iar în ceea ce privește etichetarea sa drept „narco-traficant” este lipsită de sens și aduce jignire onoarei și demnității sale, deoarece dânsul niciodată nu a fost vizat în nici un dosar penal legat de trafic de droguri.

Astfel faptele prezentate de pîrît nu corespund adevărului nici la compartimentul traiului său în Spania deoarece se află în Moldova, fapt ce putea fi ușor de verificat. Deși pîrîtul îl acuza că el coordonează și era implicat în trafic de droguri, acesta nu a prezentat nicio dovadă în acest sens, fiind cert faptul că dânsul nu este implicat în nicio activitate ilicită, nefiind vizat în nicio cauză penală legată de trafic de droguri.

La fel faptele invocate de pîrît referitor la faptul că a fost reținut nu corespund adevărului, nu există nici un proces-verbal de reținere și nici o cauză penală, iar „discuțiile profilactice” cum le prezintă pîrîtul nu ar fi legale din start, dacă ar fi fost aplicate asemenea metode de reținere.

Nici acuzația adusă de pîrît precum că dânsul ar fi anchetat în Rusia pentru trafic de droguri și continuă operațiunea în Spania, nu are nici un suport și nu corespunde adevărului or, în Rusia nu este intentat nici un dosar penal pe numele său.

Astfel jurnaliștii în investigația sa, în mod tendențios au prezentat fapte false cu scopul de a denigra imaginea sa în fața societății.

Codul Deontologic al Jurnalistului din Moldova în pct. 2.1. prevede că „Jurnalistul prezintă informațiile într-o manieră onestă, echilibrată și numai după ce a făcut demersuri pentru verificarea lor”, pct. 2.2 prevede că „Jurnalistul solicită opinia tuturor părților relevante pentru subiect”, iar conform pct. 2.5 „Jurnalistul verifică, de regulă, informațiile din două surse independente una de alta. Jurnalistul publică doar informațiile despre care, în urma verificărilor, are convingerea că sunt veridice”.

În cazul dat dânsul nu a fost contactat de către jurnaliștii care au realizat investigația pentru a comenta sau dezminți acuzațiile care i s-au adus în materialul jurnalistic și nici nu au încercat să-l contacteze în acest sens.

Societatea are dreptul constituțional să fie informată din mijloacele mass-media în mod veridic și operativ, însă prezentarea de informații false, din surse unilaterale nu pot fi considerate proporționale, în sensul art. 10 CEDO, în satisfacerea interesului public.

Contrar prevederilor art. 10 alin. (2) CEDO, art. 2, 4 din Legea cu privire la libertatea de exprimare nr.64 din 23.10.2010, pîrîtul a prezentat faptele, descrise mai sus, însă nu a dovedit veridicitatea acestora. Documentul la care fac referință, veridicitatea căruia este pusă la îndoială, nu poate exonera jurnalistul de răspundere în cazul în care subscrie informației. Or, reporterii nu au depus nici un efort pentru a verifica autenticitatea documentului în cauză, căci acesta nu este un document public, ulterior verificând și informația din conținutul acestuia. Totodată această scrisoare nu reprezintă o probă în dosarul penal, respectiv nu are valoare probantă în acuzarea sa în acte de corupție sau trafic de droguri.

Având ca temei prevederile art. 7, 15 din Legea cu privire la libertatea de exprimare nr. 64 din 23.10.2010, la 23 octombrie 2015 a expediat în adresa pîrîtului o cerere prealabilă, în care a solicitat pîrîtului în persoana jurnaliștilor Mihai Munteanu și Iurie Sanduța să publice o dezmințire referitor la faptele ce se

referă la Oleg Pruteanu descrise în investigația „INTERLOPI: DOCUMENTE SECRETE/ VIDEO. Șpagă pentru droguri” (<https://www.rise.md/articol/documente-secrete-video-spaga-pentru-droguri-2/>), publicată la 12 octombrie 2015, pe același site și la aceeași rubrică, din motiv că acestea sunt false și relatarea lor a lezat onoarea și demnitatea sa. Totodată a solicitat ca redacția www.rise.md să indice tuturor instituțiilor mass-media care au realizat materiale jurnalistice în baza acestui articol să publice la rândul lor dezmințirea în cauză, însă la cererea prealabilă nu a primit răspuns în termenii stabiliți de lege.

Publicațiile pîrîtului i-a cauzat daune morale substanțiale, mama lui a suferit atac de cord, familia sa fiind pe cale de destrămare.

Reclamantul a solicitat obligarea pîrîtului în cel mult 15 zile de la data intrării în vigoare a hotărârii judecătorești să publice o dezmințire referitor la faptele ce se referă la Oleg Pruteanu descrise în investigația „INTERLOPI: DOCUMENTE SECRETE/ VIDEO. Șpagă pentru droguri” (<https://www.rise.md/articol/documente-secrete-video-spaga-pentru-droguri-2/>), publicată la 12 octombrie 2015, pe același site și la aceeași rubrică, din motiv că acestea sunt false și relatarea lor a lezat onoarea și demnitatea sa; obligarea redacției www.rise.md să solicite tuturor instituțiilor mass-media care au realizat materiale jurnalistice în baza acestui articol să publice la rândul său dezmințirea în cauză; încasarea prejudiciului moral în sumă de 1 000 000 de lei, cât și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin cererea din 10 decembrie 2015 reclamantul Oleg Pruteanu a micșorat cuantumul pretențiilor privind repararea prejudiciului moral, solicitând încasarea prejudiciului moral în mărime de 100 000 de lei (f.d. 14-15).

Prin hotărârea din 05 septembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a admis parțial acțiunea lui Oleg Pruteanu către AO „Asociația Reporteri de Investigație și securitate Editorială din Moldova” privind apărarea onoarei și demnității și încasarea pagubei morale.

S-a obligat AO „Asociația Reporteri de Investigație și securitate Editorială din Moldova” să publice dezmințire pe site-ul www.rise.md la aceeași rubrică, investigația jurnalistică „INTERLOPI: DOCUMENTE SECRETE/ VIDEO. Șpagă pentru droguri” (<https://www.rise.md/articol/documente-secrete-video-spaga-pentru-droguri-2/>), semnată de Mihai Munteanu și Iurie Sanduța, în cel mult 15 zile de la data intrării în vigoare a hotărârii judecătorești, și anume informația publicată la data de 12 octombrie 2015, precum că, „În prezent, Borman locuiește în Spania și coordonează o rețea transfrontalieră ce transportă droguri din nordul Africii și vestul Europei către Federația Rusă. Fratele lui Borman, Ghena Pruteanu, a fost arestat în Portugalia pentru racket și banditism.

„CORPORAȚIA INTERLOPĂ PATRON-BORMAN... RISE Moldova a urmărit traseul drogurilor pe ruta Vest-Est și a radiografiat rețelele interlope implicate în acest fenomen. Astfel, au ieșit la iveală legăturile dintre gruparea condusă de „hoțul în lege” Nicu Patron cu rețeaua lui Borman. Specializați în contrabandă, oamenii lui Patron asigură contra-cost transportul narcoticelor lui Borman, dar și securitatea traficantilor pe traseul lor european până în Rusia. Legăturile lor s-au sudat acum câțiva ani. În februarie 2011, membrii grupării Patron s-au întâlnit cu Borman și locotenentii acestuia într-un restaurant din Chișinău. Informația reiese dintr-o notă operativă a Poliției, emisă chiar atunci: În urma

sarcinilor date anterior, privind acumularea informației ce prezintă interes operativ despre activitatea organizației criminale „Patron”, la 09.02.2011, a parvenit informația operativă precum ca în incinta unui bar, situat în spatele centrului comercial „Elat” de pe bd. Decebal din mun. Chișinău, careva din membrii acestei formațiuni criminale s-au întrunit pentru a împărți sferele de influență și rolurile în ierarhia organizației. Mascarii poliției au descins atunci la întâlnirea respectivă și au constatat, printre altele, că trei dintre interlopi erau înarmați cu arme de foc. Borman era unul dintre ei”. „Oleg Pruteanu alias Oleg Borman, anchetat în Rusia pentru trafic de droguri, își continua operațiunile în Spania”.

S-a respins acțiunea în partea încasării daunei morale ca fiind nefondată.

Pentru a decide astfel, instanța de fond a concluzionat că informațiile din articolul „Șpagă pentru droguri” conțin informații cu caracter defăimător în adresa lui Oleg Pruteanu, or precum rezultă din cuprinsul articolului, autorii acestuia afirmă cu certitudine că Oleg Pruteanu, este narco-traficant, conducătorul grupării criminale, specializate în traficul de droguri din UE în Federația Rusă..., aceste informații neavând nici o bază probatorie or, potrivit certificatului de cazier judiciar Oleg Pruteanu nu a fost tras la răspundere penală și nu are antecedente penale, nu se află în căutare pe teritoriul Republicii Moldova.

Instanța a constatat că articolul contestat de reclamant nu corespunde realității, deoarece de către autorul articolului nu s-a prezentat probe ce ar confirma că informația corespunde realității referitor la faptul că reclamantul „locuiește în Spania și coordonează o rețea transfrontalieră ce transportă droguri din nordul Africii și vestul Europei către Federația Rusă, iar fratele lui Borman, Ghena Pruteanu a fost arestat în Portugalia pentru racket și banditism”.

Instanța a reținut că articolul publicat pe portalul www.rise.md poartă un caracter ofensator și ofensiv față de reclamant, or prin aceasta s-a încălcat limita criticii admisibile. La publicarea articolului vizat, publicația a trecut de limitele respective prin invocarea unor circumstanțe care nu au o bază probatorie.

Pretenția privind încasarea daunei morale, instanța a considerat-o ca neîntemeiată, lipsită de suport probant.

Prin încheierea din 18 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost restituit apelantului Oleg Pruteanu, cererea de apel declarată împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 05 septembrie 2018 cu toate actele anexate, ca fiind depusă în afara termenului legal, iar apelantul nu solicită repunerea în termen (f.d. 152-157).

Prin decizia din 11 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul declarat de AO „Asociația Reporteri de Investigație și Securitate Editorială din Moldova”.

S-a casat hotărârea din 05 septembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cu adoptarea unei hotărâri noi de respingere a cererii de chemare în judecată a lui Oleg Pruteanu către AO „Asociația Reporteri de Investigație și securitate Editorială din Moldova” privind apărarea onoarei și demnității și încasarea pagubei morale, ca neîntemeiată.

S-a încasat de la Pruteanu Oleg în folosul statului 75 de lei, taxa de stat pentru examinarea apelului.

Pentru a decide astfel instanța de apel a concluzionat că la caz nu sunt întrunite condițiile pentru admiterea acțiunii de defăimare, în particular în material sunt

relatate circumstanțele de fapt care sunt veridice și nu au un caracter defăimător, or prin răspunsul Inspectoratului General al Poliției din 02 iunie 2017 s-a comunicat că în SPSS a DA și SS a INI al IGP sub nr.2238s din 31 iulie 2015 a fost înregistrată scrisoarea Serviciului Federal privind controlul circulației drogurilor a Federației Ruse din 16 iulie 2015 nr.2/1/5021 și că copia scrisorii anexate în interpelare corespunde veridicității.

Pretenția privind repararea prejudiciului moral a fost respinsă pe motiv că Oleg Pruteanu nu a justificat pretențiile de ordin moral formulate. Existența suferințelor fizice și psihice nu echivalează cu faptul că reclamantului trebuie acordată o reparație nepecuniară.

La 08 august 2019 Oleg Pruteanu, reprezentat de avocatul Ala Raevschi, a declarat recurs, solicitând casarea deciziei din 11 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău și casarea parțială a hotărârii din 05 septembrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, cu pronunțarea unei hotărâri noi de admitere integrală a cererii de chemare în judecată depusă de Oleg Pruteanu.

În susținerea recursului a invocat prevederile art. 432 alin. (2) lit. c), alin. (4) Cod de procedură civilă.

În susținerea recursului a invocat că instanța de apel a interpretat eronat legea, precum și a denaturat conținutul faptelor stabilite în cadrul cercetării judecătorești, prin neluarea în considerație a probelor care le confirmă, fiind afectată echitatea întregului proces civil.

A menționat că instanța de apel nu a indicat ce informație conține scrisoarea Serviciului Federal privind controlul circulației drogurilor a Federației Ruse din 16 iulie 2015 nr.2/1/5021 și ce relatări din publicația pîrîtului confirmă aceasta pentru a putea fi calificată ca suficientă bază factologică a acestei publicații. Totodată în mod arbitrar instanța a omis să indice că scrisoarea menționată nu a fost expediată de către organele vizate ale Federației Ruse în adresa Republicii Moldova, fapt confirmat prin comunicarea INI al IGP nr.6928 din 27 iulie 2016 și comunicarea INI al IGP nr.INI 4/1193 din 03 februarie 2017.

Astfel instanța de apel a invocat arbitrar pretinsa bază factologică care ar fi justificat comunicarea informației publicului larg și care a servit drept temei, considerând o scrisoare inexistentă drept una care corespunde veridicității. Totodată instanța de apel a neglijat și informația din cazierul judiciar al reclamantului, care nu este condamnat în Republica Moldova.

A relatat că lipsa unui răspuns din partea colegiului civil la unele chestiuni importante cum este lipsa unei baze factologice, urmează a fi catalogată ca încălcare a dreptului reclamantului la un proces echitabil.

A menționat că prevederile art. 3 alin. (2) și art. 7 alin. (1) alin. (2), art. 28 alin. (1) din Legea nr.64/2010 cu privire la libertatea de exprimare, au fost invocate selectiv de către instanța de apel în raport cu împrejurările speței.

Totodată nici una din condițiile legale indicate la art. 28 alin. (2) din Legea nr.64/2010 cu privire la libertatea de exprimare nu sunt întrunite în speță, deoarece investigația publicată de către pîrît nu a fost preluată de la terțe persoane, dar se pretinde a fi efectuată personal de către acesta, fără a conține un substrat factologic suficient.

A remarcat că, Colegiul a invocat prioritatea informării publicului în raport cu drepturile persoanei la apărarea onoarei, demnității etc. dar ezită să repete conținutul

art. 34 alin. (4) din Constituție, care obligă mijloacele de informare în masă, publice sau private, să asigure informarea corectă a opiniei publice, iar în lipsa unui substrat factologic suficient situația reprezintă o denaturare vădită a realității, care este oferită publicului ca adevăr, aptă de a defăima reclamantul, și care contravine jurisprudenței CEDO.

A susținut că instanța de apel a aplicat eronat prevederile normelor Codului civil privind răspunderea delictuală, motivând cu faptul că prevederile art. 16 Cod civil nu prevede expres noțiunea de fără vinovăție. Or, a fost interpretat eronat (restrictiv defavorabil) norma legală, deoarece situația în care legiuitorul nu a invocat cazurile exprese pe care le reglementează o normă legală, aceasta se prezumă a fi aplicabilă tuturor situațiilor create, dar nu doar restrictiv, potrivit colegiului, în cazul în care pîrîtul ar fi acționat cu vinovăție. În context, art. 16 alin. (8) Cod civil, presupune dreptul la repararea prejudiciului cauzat a oricărei persoane „în a cărei privință a fost răspândită o informație”, indiferent de faptul dacă aceasta a fost diseminată cu sau fără vinovăție. Doar acțiunea de răspândire a acestei informații (care nu corespunde adevărului) este aptă de a justifica repararea prejudiciului.

Colegiul civil a indicat că reclamantul nu a justificat adecvat pretențiile de ordin moral formulate. Existența suferințelor fizice și psihice nu înseamnă numai decît că reclamantului trebuie acordată o reparație nepecuniară. Astfel instanța de apel a invocat incert calificativul „adecvat”, deoarece colegiul recunoaște existența unor suferințe, dar care „nu înseamnă numai decît că reclamantului îi trebuie acordată o reparație nepecuniară”.

A subliniat că principiile CEDO invocate în jurisprudența sa constantă în materia lezării dreptului la libera exprimare, consfințit de art. 10 din Convenție, în special principiul „necesar într-o societate democratică”, colegiul civil le-a redat selectiv, fără a face referire la responsabilitățile pe care le implică acesta și limitele unei libertăți de exprimare. Or, exercițiul unei adevărate punere în balanță a drepturilor părților, prin prisma principiilor invocate de CEDO în jurisprudența sa constantă, a fost neglijat de către instanța de apel.

Astfel, la caz, pîrîtul a efectuat niște declarații de fapt, cu privire la implicarea activă a reclamantului Pruteanu Oleg în activitățile ilicite relatate publicului, pe care pîrîtul le-a redat drept constatate/veridice, atestate în urma propriilor investigații, implicit cu referire la traseul pe care sunt transportate drogurile. Chiar fiind calificate drept judecări de valoare, de către colegiul civil, lipsa unui substrat factologic le califică ca excesive, care implică dreptul reclamantului la dezmințire și despăgubire. La acest capitol și instanța de fond admitînd parțial pretențiile lui Oleg Pruteanu, a respins pretențiile reclamantului cu privire la repararea prejudiciului material, însă potrivit art. 25 alin. (4) din Legea nr.64/2010 cu privire la libertatea de exprimare, urma să fie interpretat în favoarea acordării unei compensații de 1 leu.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele dosarului confirmă faptul că decizia din 11 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată pentru cunoștință părților la proces la 15 mai 2019 (f.d. 196), însă careva probe în confirmarea recepționării deciziei lipsesc. Totodată potrivit mențiunii din cererea reclamantului Oleg Pruteanu, cît și pe coperta

dosarului se confirmă că recurentul și avocatul Ala Raevschi a primit decizia din 11 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău la 12 iunie 2019 (f.d. 198).

Prin urmare, recursul declarat de Oleg Pruteanu, reprezentat de avocatul Ala Raevschi la 08 august 2019, se consideră a fi depus în termenul prevăzut de lege.

În conformitate cu art. 439 alin. (2), (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Examinând admisibilitatea recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Oleg Pruteanu, prin intermediul avocatului Ala Raevschi, este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 430 Cod de procedură civilă, sînt în drept să declare recurs, părțile și alți participanți la proces; martorul, expertul, specialistul, interpretul și reprezentantul, cu privire la compensarea cheltuielilor de judecată ce li se cuvine.

În conformitate cu art. 437 alin. (3) Cod de procedură civilă, în cazul când recursul este declarat prin reprezentant, la cererea de recurs se anexează și documentul, legalizat în modul stabilit, care atestă împuternicirile acestuia dacă în dosar lipsește o astfel de împuternicire.

În conformitate cu prevederile art. 75 alin. (1) Cod de procedură civilă, în proces civil, persoanele fizice își pot apăra interesele personal, prin avocat sau avocat stagiar. Participarea personală în proces nu face ca persoana fizică să decadă din dreptul de a avea avocat, iar potrivit art. 80 alin. (7) Cod de procedură civilă, împuternicirile date avocatului sau avocatului stagiar se atestă printr-un mandat, eliberat de reprezentat și certificat de avocat.

Conform art. 60 alin. (1), (2) al Legii cu privire la avocatură nr. 1260-XV din 19 iulie 2002, avocatul acordă asistență juridică clientului în baza contractului de asistență juridică, încheiat în formă scrisă.

Împuternicirile avocatului și ale avocatului stagiar se confirmă prin mandat. Formularul mandatului este un document de strictă evidență. Conținutul, forma și modul de utilizare a mandatului se aprobă de către Guvern.

Conform art. 81 alin. (1) Cod de procedură civilă, împuternicirea de reprezentare în judecată acordă reprezentantului dreptul de a exercita în numele reprezentatului toate actele procedurale, cu excepția dreptului de a semna cererea și de a o depune în judecată, de a recurge la arbitraj pentru soluționarea litigiului, de a renunța total sau parțial la pretențiile din acțiune, de a majora sau reduce cuantumul acestor pretenții, de a modifica temeiul sau obiectul acțiunii, de a o recunoaște, de a recurge la mediere, de a încheia tranzacții, de a intenta acțiune reconvențională, de a transmite împuterniciri unei alte persoane, de a ataca hotărîrea judecătorească, de a-i schimba modul de executare, de a amîna sau eșalona executarea ei, de a prezenta un titlu executoriu spre urmărire, de a primi bunuri sau bani în temeiul hotărîrii

judecătorești, drept care trebuie menționat expres, sub sancțiunea nulității, în procura eliberată reprezentantului persoanei juridice sau în mandatul eliberat avocatului.

Din materialele cauzei rezultă că cererea de recurs împotriva deciziei din 11 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost semnată și depusă în interesul recurentului Oleg Pruteanu de către avocatul Ala Raevschi, fără însă a fi anexat documentul, legalizat în modul stabilit, care să ateste împuternicirile acesteia și, anume mandatul avocațial, or xerocopia mandatului seria MA nr.0459407 din 13 octombrie 2015 pe numele avocatului A. Raevschi (f.d. 212), nu poate fi reținut ca document ce confirmă împuternicirile acesteia de a-i reprezenta interesele lui Oleg Pruteanu, așa cum mandatul nu a fost prezentat în original potrivit rigorilor legale, nu conține semnătura clientului Oleg Pruteanu, cât și nu sunt indicate drepturile acordate de către client avocatului.

Analizând circumstanțele de fapt în contextul normelor de drept enunțate mai sus, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de către avocatul Ala Raevschi în interesul recurentului Oleg Pruteanu, urmează a fi declarat inadmisibil ca fiind depus de o persoană care nu este în drept să declare recurs.

Or, în conformitate cu art. 433 lit. c) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că recursul declarat de avocatul Ala Raevschi în calitate de reprezentant a lui Oleg Pruteanu, este depus de către o persoană care nu a confirmat prin probe admisibile la momentul depunerii recursului această calitate și care nu este în drept să-l declare, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. 433 lit. c), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Oleg Pruteanu, reprezentat de avocatul Ala Raevschi împotriva deciziei din 11 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Dumitru Mardari

Victor Burduh